

Regeringsratten zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania:

- 1) Czy transakcja podlegająca opodatkowaniu dotycząca dostawy i instalacji kabla, który jest położony na terytorium dwóch Państw Członkowskich oraz poza terytorium Wspólnoty i który stanowi wyraźnie większą część całości kosztów powinna być uważana — dla zastosowania przepisów dyrektywy ⁽¹⁾ dotyczących miejsca transakcji podlegających opodatkowaniu — za dostawę towarów?
- 2) Gdyby zamiast tego taką transakcję uznać za świadczenie usługi, czy należy uważać, że ta usługa ma taki związek z nieruchomością, że miejsce jej świadczenia należy ustalić przy zastosowaniu art. 9 ust. 2 lit. a)?
- 3) Jeżeli odpowiedź na pytanie 1 lub 2 jest twierdząca, czy należy interpretować art. 8 ust. 1 lit. a) lub art. 9 ust. 2 lit. a) w ten sposób, że transakcję należy podzielić pod względem geograficznym miejsce położenia kabla?
- 4) Jeżeli odpowiedź na pytanie 3 jest twierdząca, czy należy rozumieć art. 8 ust. 1 lit. a) lub art. 9 ust. 2 lit. a) w związku z art. 2 ust. 1 i art. 3 ust. 1 w ten sposób, że nie należy płacić podatku od wartości dodanej za tę część dostawy lub świadczenia usług, która dotyczy obszaru poza terytorium Wspólnoty?

⁽¹⁾ Szósta dyrektywa Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych - wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 8 marca 2005 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga

(Sprawa C-115/05)

(2005/C 106/39)

(Język postępowania: francuski)

W dniu 8 marca 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Komisji Wspólnot Europejskich, reprezentowanej przez G. Brauna, działającego w charakterze pełnomocnika, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga.

Komisja Wspólnot Europejskich wnosi do Trybunału o:

1. stwierdzenie, że nie przyjmując przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy 2001/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 września 2001 r. zmieniającej dyrektywy 78/660/EWG, 83/349/EWG oraz 86/635/EWG w zakresie zasad oceny rocznych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych niektórych rodzajów spółek, a także banków oraz innych instytucji finansowych ⁽¹⁾, a w każdym razie nie notyfikując Komisji ich przyjęcia, Wielkie Księstwo Luksemburga uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy tej dyrektywy;
2. obciążenie Wielkiego Księstwa Luksemburga kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

Termin do dokonania transpozycji dyrektywy do krajowego porządku prawnego upłynął z dniem 1 stycznia 2004 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 283 z 27.10.2001, str. 28.

Skarga wniesiona w dniu 10 marca 2005 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Portugalskiej

(Sprawa C-118/05)

(2005/C 106/40)

(Język postępowania: portugalski)

W dniu 10 marca 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Komisji Wspólnot Europejskich, reprezentowanej przez António Caeiroso i Sarę Pardo, działających w charakterze pełnomocników, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, przeciwko Republice Portugalskiej.

Skarżąca wnosi do Trybunału o:

- stwierdzenie, że nie ustanawiając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiającej ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej ⁽¹⁾ Republika Portugalska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 24 ust. 1 ww. dyrektywy 2000/60/WE,